

dan wat ik speel, wel veel gevoel. Maria begint zich wat meer te ontspannen en vraagt Anna hoe lang ze Remco al kent. Ondertussen brengt ze het dienblad met de koffie en koek naar Remco, en loopt zelf terug naar de keuken waar ze met Anna aan de keukentafel plaatsneemt.

‘Nu precies een jaar,’ lacht Anna. Ze heeft een mooi gezicht, haar tanden zijn hagelwit en haar haar lijkt wel van goud.

‘We wonen nu twee weken samen. Schrijf jij ook muziek?’ vraagt Anna.

‘Hm nog niet echt, ik ben meer uitvoerend. Ik hoop door mijn spel de stukken een andere lading te geven. Het te interpreteren dus eigenlijk.’

Maria voelt zichzelf ineens heel lelijk en lomp in die oude joggingkleren.

‘Speel je zelf ook een instrument, Anna?’ vraagt ze.

‘Nee, dat niet. Ik zing af en toe, alleen voor de lol, maar ik luister wel heel veel naar muziek. Mijn vader was amateur -operazanger en bij ons thuis werd er veel muziek gemaakt en gedraaid. Ik ben er dus eigenlijk wel mee opgevoed.’

‘Kijk, dat is op zich natuurlijk waar het allemaal om draait, genieten van muziek, of je nou luistert of speelt.’ Maria vraagt zich na deze opmerking af of zij zelf eigenlijk nog wel geniet van de muziek.

Anna babbelt lekker door over van alles en nog wat terwijl Remco op de achtergrond nog steeds met zijn spel bezig is.

Als ze na tweeënhalf uur eindelijk weg zijn, is Maria doodop. Kranig heeft ze zich geweerd, vindt ze. Als ze wil, kan ze een goede gastvrouw zijn. Maar dit kostte haar wat. Ze gaat liggen op de bank, en valt in een korte, maar diepe slaap. Ze droomt. In de droom verschijnt Remco, hij

lacht en kijkt haar uitdagend aan. Hij draait zich abrupt om en loopt naar haar piano, gaat er gebukt onder staan en tilt de piano met gemak op. Anna staat in een hoek van de kamer te wachten, met fonkelende ogen. Ze rekt haar handen en vingers terwijl haar mond is samengeperst tot een spleetje. Terwijl Remco richting de deur loopt, springt Anna op de vleugel en begint te spelen. Sonate Sz. 80, ze speelt het als een godin, en ze is spiernaakt! Alleen een gouden koker gevuld met pijlen bedekt haar rug. Maria wil gillen, maar er komt geen geluid uit haar mond. Machteloos moet zij toezien hoe Remco de deur uitloopt met de spelende Anna op de vleugel.

Zwetend schrikt ze wakker en kijkt meteen naar de piano. Goddank, hij staat er nog. In het halfdonker staat ze moeizaam op en pakt in de keuken een pak jus d'orange uit de koelkast. Ze neemt een paar slokken uit het pak en zet het terug in de koelkast. Die droom, zo realistisch, heeft haar behoorlijk aangegrepen en het gevoel gegeven beroofd te worden van haar identiteit. Dat is een vreemde gewaarwording. Ze is zo verbonden met die piano, dat het haar onmogelijk lijkt het leven zonder de piano te zien, beseft ze. Ze heeft zich ook naakt gevoeld in de droom en ontdaan van enige waardigheid, overtroefd door Remco, "The Natural."

'Het is confronterend!' zegt ze in zichzelf. Ze staat op, loopt naar de douche, gooit haar kleren neer en bekijkt zichzelf voor de spiegel. Ze bestudeert haar lichaam. Haar schouders, waar licht golvende, bruine haren langs hangen. Haar borsten waarvan er een iets groter is dan de andere. Haar benen zijn vrij stevig, gespierd, zeg maar. Haar armen daarentegen zijn vrij slank. Nadat ze uitgekeken is neemt ze een hete douche, en wast zich met shampoo en scrubt haar hele lichaam met een ruwe washand. Ze

denkt aan Remco en Anna terwijl ze haar haar uitspoelt, een stelletje dus. We waren vrienden maar nooit meer dan dat. Als er dan iets is waar ik jaloers op ben, zou het de verbondenheid tussen twee mensen zijn. Dat is iets wat ik niet heb. Alleen met de piano, beseft ze. Ze probeert haar eigen solitaire bestaan samen te zien met een partner, maar kan zich er niet op focussen. Ze is er nog niet klaar voor, misschien later als haar carrière vorm heeft gekregen, die verdomde carrière. Trouwens, wat zou een man vinden van een vrouw die getrouwd is met een piano? Hij zou alleen maar in de weg lopen. Ze spoelt de droom, en die gedachten, van zich af met het warme water, terwijl ze een onbekend melodietje neuriet. Dan droogt ze zich af met een zachte badstof handdoek. Ze haat het wanneer een handdoek hard is, dus koopt ze speciale, dure hele zachte. Ze slaat een lichtblauwe badjas om haar heen en steekt haar haar op. Vanavond vroeg naar bed en morgen studeren.